

PUSZTASZABOLCS (Fejér megye)

Október 7. Mailáth-Pokorny János meghívása: a Báró Springer-féle birtokon őzeket lőjek - most bakokat és később sutákat - az állomány apasztása és a tenyésztés irányítása céljából. Feladatom tehát, a minőség javítására, főképpen a selejtezés. Ebben segítőtársam Farkas Jancsi. Tegnap estére jöttünk ide, János egyenest Babádról, én hazulról.

Már javában virrad, amikor $\frac{1}{2}$ 6-kor kihajtatunk a határba. Síkvidék, nagy mezőgazdasági táblák, helyenként kis csenderesek, a mezőn szanaszét dolgoznak, a kukoricát most szedik.

Az 5000 holdas birtokon Pokorny szerint 300, a tisztartó szerint 250, a vadőr szerint 200 őz van. Ebből a sok őzből - két órát barkácsolva - csak két sutát látunk az egyik csenderesben. Az őzek - állítólag - mind a nagy tengeritáblákban rejtőznek. Biztos, hogy az időpont bakok selejtezésére nagyon alkalmatlan.

Reggel 8 órára térünk be a tanyára.

Délután négy puskással és egy tucat hajtógyerekekkel nyulászunk. Négy ráhajtásban és egy takarmánykáposztás táblát végigpásztázva tizenöt nyulat lövünk. A gam eredménye *hat nyúl*.

Napnyugta tájt két gépkocsin a 600 holdas, híres Cikola-tóhoz sietünk kacsázás szándékával. Két puskás két csónakon megy végig a tó egy részén, közben ketten a töltésen várjuk a kacsákat. Rengeteg a kacska, de a töltés fölött elérhetetlen magasságban szállnak. A csónakos puskások három kacsát hoznak ki a partra, a töltésről azonban hiába pazarlunk el néhány töltényt. Én igen magasról *egy sirályt* szedek le szép tolláért.

Este hárman - már Pokorny, Kastner tisztartó és jómagam - Zichy-Újfalun meglátogatjuk Gróf Zichy Kázmért és fiát a szabolcsi őzállomány kezelésére és a selejtezésre vonatkozóan az egységes elveket, szempontokat és eljárást megbeszélendő.

Október 8. Kezdődő derengéssel, $\frac{1}{4}$ 6-kor, ma csak én megyek ki a vadőrrel barkácsolni. Farkas Jancsi és Pokorny János ugyanis ma reggel hazamegy.

A birtok velencei határára hajtatunk, és ott három kisebb tengeri-, egy takarmánykáposzta- és egy nagy répatáblán sokat forgolódba, vesződünk előlünk bujkáló, kitérő, messziről menekülő néhány őzzel. Egyikük derék testű, igen hitvány agancsú, korosabbnak látszó bak. Szeretném meglőni, de elügyetlenkedem a dolgot. Egyszer akaratom

ellenére, célzás előtt ér ujjam a ravaszhoz, s a puska haszontalanul elsül, majd később 200 lépésről a bakot elhibázom.

Az eset bosszantó és gyanús volt. A bak harmadmagával, egy sutával és gidájával járt együtt, és sok zavargásunk közben együtt maradt - hibázásnak vélt - lövésemig. Aztán mind a három öz bebújt egy kis tengeritáblába, s a másik sarkán csak a suta és gida vonult ki menekülve, egy távoli, másik tengeritábla felé. A bak elmaradt tőlük. Noha lövésemre egyáltalán nem jelzett és vércsapája sincsen, az egész tengerit végigpásztázva, sokáig kerestük hiába.

Ma reggel összesen tíz őzet láttam, ezekből csak kettő volt bak... a gidák nemét nem említve.

Délután is barkácsolok. $\frac{1}{2}$ 4-kor indulok és mindjárt a tanya mellett egy kis tóból felröptetek egy csapat *barátrécét*, és hogy a tó fölött keringnek, alkalmam van egyet közülük lelőni.

A nagy síkságon, a mezőgazdasági nagytáblák között még a barkácsolás is sok idővesztéssel jár. Hamar este van, $\frac{1}{2}$ 6-kor már nem lehetne a bak agancsának minőségét megállapítani. Erre egyébként, sajnos, alkalmam sincs, mert két óra alatt csak két őzet látok, amint előlünk messziről menekülve, befutnak a „nyárfás” csenderesbe.

Kellemetlenül szeles, borús, alkonyattal pedig hűvös az idő.

Október 9. Ahelyett, hogy valahol az erdőben szarvasbikákra vadásznék, sivár szántásokon, vetéseken, kukoricásokban selejtes őzbakot akarok lőni. Erre azonban igen alkalmatlan az időpont. Megismételjük tegnap reggeli kísérletünket, hajnalban kihajtatok a birtok vélsencei határára, de nem látunk egyebet, csak fél kilométernél is messzebből, a kocsi elől menekülő három őzet, alighanem ugyanazt a sutát gidát és bakot, amellyel tegnap reggel annyit vesződttünk.

A tanya mellett lévő kis tóból felröptetett és fölötte keringő kacsából hármat lelövök, de csak az *egyiket* sikerül egy gyerekkel a vízből kihozatni, kettő a nádban elvész.

8 órakor szállásomon csomagolok, 10-kor vonatra ülök és délben otthon vagyok.

FELSŐBABÁD (Pest megye)

Október 19. Egy minden részletében és minden körülményében olyan derús vadásznapi, amelyeneket eddig csak Babádon éltem meg. Verőfény a bájos őszi tájon és verőfény az emberek szívében.

A természet ez idén késik ősze fordulásával. A növényzet még üde zöld, a fák lombja még nem hull, csak ritkán sárgulni, vörösödni kezd, az örvös galambok még itt vannak, és csapatosan szállnak ide-oda az erdő fölött, és vadászat közben - noha a hajtásokban többet állunk, mint amennyit járunk - ingujjra kell vetkőznünk, hogy a kiskabátban meg ne izzadjunk. Lappantyúk surrannak a hajtásokban a cserjék között. Az *egyik* megtéveszt; valami kis ragadozónak vélem és sebes szálltában lelövöm.

Babád mindig szép, de talán ilyenkor a legszebb. Egész nap sajnálom, hogy nincsen nálam a fényképezőgép, mert lépten-nyomon ötlenek szemembe a filmre való, bájos tájképek.

Hárman - János, Teszár László és jómagam - tizenkét hajtóval vadászatunk délelőtt 10 órától alkonyatig, vagyis 5 óráig. A birtok délkeleti sarkában kezdjük, és kis részletekben, sorjában meghajtatjuk a ligeteket. 19 hajtásban lövünk 44 nyulat és 40 fácánkakast. János ezenfelül egy örvös galambot is lő.

Nagyon élvezem a puskázás multságát; a magam eredménye *13 nyúl és 16 kakas*.

Október 20. A tegnapi kedves, derűs, multságos vadásznapi megismétlése. A puskások és hajtók ugyanazok, mint tegnap. Ma azonban olyan helyeken járunk, ahol valamivel kevesebb a vad. A 19 rövid, kis hajtásban hárman összesen 19 nyulat és 29 kakast lövünk. Ebből a magam eredménye *11 nyúl és 10 kakas*. Ezenfelül még *egy kék galambot és egy görényt* is lőttem.

Október 27. Az egy héttel ezelőtt megtartott vadászat megismétlése azzal a különbséggel, hogy ma 25 a hajtónk és hatan vagyunk puskások, az idő pedig még melegebb és az erdő még tarkább, mint ma egy hete. A kanadai nyár sárga lombja aranyosan fénylik az október végi napsütésben, és csupa derű az egész világ ... mint mindig Babádon. Különös véletlen, hogy ma is éppen 19 kis erdei hajtásra telik az időből. Az összes eredmény 61 nyúl és 60 fácánkakas. Én ma lőttem először a Beke Jenőtől örökölt húszas puskával igen jó eredményre; *14 nyulat és 13 kakast*, vagyis 27 darabot lőttem.

Október 28. Ma is olyan derült, meleg időben vadászunk, mint tegnap. Ma a turján egy részét is meghajtatjuk. Megint hatan vagyunk puskások és 20 a hajtónk. A 19 hajtásban összesen 55 nyúl, 73 fácánkakas és egy tőkés kacska esik. A magam eredménye *11 nyúl és 16*

kakas, vagyis 27 darab, úgy, mint tegnap. Beke Jenő húszas puskájával igen jól lőttem, úgy érzem, jobban, mint a magam régi tizenhatosával. Ma egy szalonkát is láttunk és egy rókát. Mind a kettő megmenekült.

ÓTÁTRAFÜRED (Szepes megye)

November 3. Tegnapelőtt reggel indultam Erzsivel hazulról Pozsonyba, onnan tegnap korán délután jöttünk el, késő este értünk ide, és a „Grand Hotel”-ben szálltunk meg. Idejövetelünk fő célja természetesen a vadászat; a fürdőigazgatóság egyetértve Bohus Jenő poprádi főszolgabíróval - még a tavasszal meghívott egy zergebak elejtésére.

Egy tátrai zergebak kampója ugyan nem nagyon becses vadásztrófea, nekem a bak megkeresésének és remélt elejtésének megélése mégis igen kívánatos, mert leírása következő könyvem tartalmának tarkítására lenne alkalmas, és ezenfelül azért is, mert 27 év óta nem lőttem, nem láttam zergét és nem jártam zergés területen.

A régi jó időben bezzeg nem mentem volna el egy zergebakért sehova sem, a zergék akkor még csak többes számban szerepeltek vágyaim és sikereim sorában, de azóta nagyot változott a világ. A vadászat pénzkérdéssé vált, és egy-egy zergebak elejtésének ára nagyot emelkedett a vadásztőzsdén. Megfizetni már nem tudnám, és ajándékképpen igen soványan vagy sehogyan sem mérik.

Ma még nem vadászom, csak megbeszélem Hoepfner Félix fiatal vadásztársammal és csatlósával, Franz Berkovszkyval hoinapi kirándulásunkat; délután pedig meglátogatjuk Szontágh Miklóst.

Reményeim nem a legrózsásabbak. Az időjárás zergevadászatra nem előnyös. Hónapok óta tart itt a derűs, „szép” idő, és ennek folytán a szárazság. Ilyen hőmentesnek a Tátrát még nem láttam; igaz ugyan, hogy ezúttal még csak harmadszor látom. Amennyi belőle Ótátrafüredről látható, azon bizony egy tenyérnyi hó sincsen. A fenyőerdő sárgatarka a sok vörösfenyő megsárgult lombjától. Az erdőön felül a kevés gyepfolt is sárga az aszott avarfűtől. Csak a gyalogfenyő foltjai szép zöldek.

A zergékért - úgy mondják - magasra fel kell másznunk, és az északi oldalakon kell őket keresnünk, ahol az árnyékosabb, nedvesebb helyeken még találnak valami kevés zöld legelőt.